

ხარბი გლახაკი

გლახაკი ვინმე იყო უპოვარი ყოვლისაგან ნივთისა. ეზმანა მას: სამეოცი ცხოვარი ჰყვა და ენება განსყიდვა. მოვიდა კაცი ერთი და მოსცა თითოსათვის ხუთ-ხუთი კირმანეული. ცხოვარისა პატრონმან ექვს-ექვსი სთხოვა. შეცილებასა ზედა გაეღვიძა კაცსა მას და სინანული იწყო. თვალნი ეგრეთვე დაიხუჭნა და ხელი მიუღო ვაჭარსა: ოროლი კირმანეული მომეც. მოგცემო ანუ ვინღა მისცემდა ვეცხლსა, ანუ ვისღა მიჰყიდდა? =

ესრეთ არს ყოველივე ზმანება, მეფეო რად შეიჭირვებ ეშმაურსა საქმესა ზედაო? =

უბრძანა მეფემან:

- არა ეგრეთ არს სიზმარი ჩემი.

უთხრა ყოველივე და ეტრატე ხელთა მისცა.

გაუკვირდა ვაზირსა სიკეთე სახისა მისისა და ეგრე მოახსენა:

- თუცა თვით არ მოვიდეს კაცი იგი, პოვნა მისი საჭირო არს, ამაღ რომე თემი მისი არა ვიცო, სახელი მისი არა უთქვამს. რით უნდა ვპოვოთ? = ქარი ხელითა არ დაიჭირვის და თვალს ზარმაცი ვერ მიეწვვის. რაც ბედი აქვს კაცსა ღვთისაგან, ის დაემართების.

თქვა ვაზირმან არაკი: